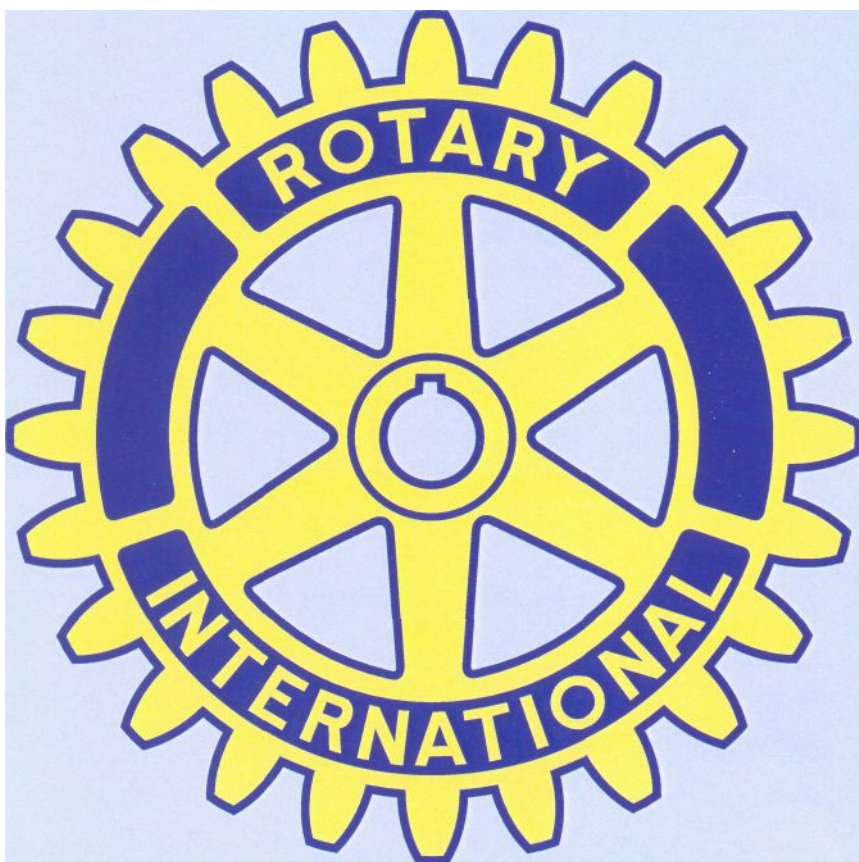

Puijon Rotaryklubi 50 vuotta

Panu Hakola

Puijon Rotaryklubi 50 vuotta

Panu Hakola

Celebrate Rotary! - Juhli Rotarya!

Ja tapahtui Glenn E. Estess Sr:n ollessa Rotary Internationalin presidenttinä, Pertti Sarkomaan piirin 1430 governorina ja Olavi Rautiaisen Puijon Rotaryklubin presidenttinä, että Rotaryliike täytti 100 vuotta ja oma klubimme 50 vuotta. RI:n presidentti Glenn Estress Sr. määräsi: "Juhli Rotarya, Celebrate Rotary!"

Käytin avauksessa jokaiselle tuttua raamatullista mallia, koska tuttu muoto iskeytyy parhaiten mieleen. Käytännössä ei kuitenkaan kaikki käy aivan tarkalleen niin kuin on kirjoitettu. Juhlimme Kuopiossa kyllä näyttävästi Rotaryn 100-vuotistaivalta 19.2.2005, mutta vaikka klubimme Charterkirje oli päivätty 8.5.1955, päätimme siirtää juhlamme syyskauden alkuun. Klubimmehan hyväksyttiin RI:hin 8.7.1955. Tämän johdosta RI:n presidentinkin nimi vaihtui, sehän on nyt Carl-Wilhelm Stenhammer, samoin piirigovernorina on Seppo Sinkko ja presidenttinämme Juhani Suomalainen. Tämä viivästys tuskin haittaa juhlatunnelmaa.

Puijon Rotaryklubin synty ja alkutaival

Klubimme syntyyn johtaneet tapahtumat ovat useimpien tiedossa, kun veli Aimo Erhola, yksi perustajajäsenistämme muisteli niitä governor Juhani Huuskosen vierailun yhteydessä 3.7.1995 ja veli Matti Niiranen kertasi kirjoittamassaan historiikissa osia niistä helmikuun 100-vuotisjuhlassa. Koska meistä harvat olivat silloin paikalla, kertaan keskeisimmät tapahtumat, onhan juttu sitä paitsi niin hyvä, että sen kestää kuulla useammankin kerran.

Kuopiossa oli ollut vain yksi klubi, jo kymmentä vuotta aikaisemmin perustettu Kuopion Rotaryklubi. Sen jäsen, Hankkijan johtaja, myöhemmin kunnallisneuvos Arvo Koskinen oli pyytänyt Aimo Erholan pitämään esitelmän klubissaan. Esitelmä oli kyllä saanut myönteisen vastaanoton, mutta kun Arvo ehdotti Aimoa, myöhempää maanviljelysneuvosta klubin jäseneksi, ehdotus ei mennytkään läpi. Tätä ratkaisua on Aimo Erholan ansioita yhteiskunnassa ja rotary-liikkeessä muistaessa vaikea ymmärtää. Arvo Koskinen, joka ei yleensääkään helposti antanut periksi, laushti silloin: "A la bonheur- sitten me perustamme oman klubin!". Näin oli klubimme syntysanat lausuttu.

Koska veli Arvo Koskista, kunnallisneuvosta, harvat myöhemmin Kuopioon muuttaneet ovat tunteneet, ja meille jotka hänet hyvin tunsimme, muistot ovat mieluisia, luonnehtisin häntä parilla lauseella. Veli Arvo oli varsinainen tarmonpesä, joka työnsä ohella huolehti moninaisista luottamustoimista. Kun läänissä taas kerran tuli maaherranvirka täytettäväksi ja kannuja valettiin ehdokkaista, Arvo tokaisi: "Ei siihen ketään tarvita. Minä hoitaisin ne hommat viraapelitöinä!" Arvo olikin mies isolla m:lla, eli kuten hän itse tapasi sanoa: "Herran ulkonäkö, mutta jätkän sisuskalut". Mitä hän jälkimmäisellä tarkoitti, en tiedä, mutta ainakin sydän oli puhdasta kultaa. Kokouksissa Arvo ei harrastanut puhetaidon hienouksia eikä ympäripuhumista, vaan esitti lyhyesti oman kantansa ja lisäsi hiukan ääntään madaltaen: "Niin, minä esitin vain oman mielipiteeni". - Siinäpä se olikin. Jokainen saattoi olla varma, että Arvo yleensä ajoi läpi asian, johon oli ryhtynyt. Todisteena on vieläkin toimiva Julkulan sairaala; tosin yhdessä ajamamme kehitysvammalaitoshanke Kuopioon ei onnistunut.

Uusi klubi syntyi. Varmaan Arvo Koskisella oli tiedossa Rotaryliikkeen jatkava pyrkimys lisätä jäsentensä ja klubien määrää ja laajojen yhteyksiensä avulla hän oli selvillä siitä, että hyvistä jäsenehdokkaista ei ollut pulaa. Vaadittu kymmenen jäsenen alaraja ylittyi kirrkaasti. Perustajajäsenistä esiintyy erilaisia tietoja. Korkein luku on 24, joka esitettiin 30-vuotisjuhlassa. Kuta-

Kuva Puijon Rotaryklubin 10-vuotisjuhlista Hotelli Atlaksessa 2.10.1965. Klubin perustamisen primus motor kunnallisneuvos Arvo Koskinen keskellä, vasemmalla piirigovernor Jori Larinkari ja oikealla klubin viirin suunnittelija arkkitehti Seppo Ruotsalainen. Kuva vakuuttavasti osoittaa, että veli Arvon käsitys omasta ulkonäöstään oli oikea.

kuinkin varmoja tapauksia olen saanut jäljitettyä 15. Heidän kaikkien ansiot Puijon klubissa ja rotaryliikkeessä ovat niin mittavia, että luettelen nimet ja mainitsen myös luokitteet, joissa on jo ajan patinaa:

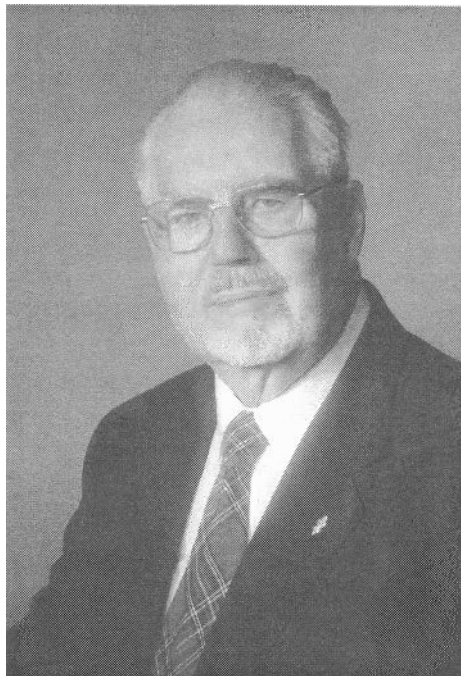
Oskari Aspegren, viestipalvelu
 Kaarlo Dahlström, hiihappoiset juomat
 Leo Eloranta, rohdokset, tukkumyynti
 Aimo Erhola, maitotuotteet, tukkumyynti
 Armas af Hällstrom, siirtomaatavarat
 Arvo Koskinen, maanviljelyskoneet
 Kalevi Lyytinen, kristinusko, protestanttinen kirkko
 Veikko Nuutinen, kunnallinen terveyden- ja sairaanhoidon hallinto
 Matti Nylund, insinööri-toimistot
 Eero Paatero, metsänhoito
 Lassi Pekkarinen, teurastamot
 Sakari Ruotsalainen, kauppakoulut
 Seppo Ruotsalainen, arkkitehti-toimistot
 Tauno Sariola, liikepankit
 Jukka Sulamaa, alioikeudet

Ansiokkaista perustajajäsenistämme, jotka kaikki minulla oli ilo tuntee, on klubissamme jäljellä enää vain yksi, metsäneuvos Eero Paatero, molempien sotien veteraani. Veli Eero Paatero, monen vuoden 100 %:n osallistuja, on muun ohella erikoisesti kunnostautunut luokite-esitelmissä, joiden aihepiiri on ulottunut toisaalta metsänhoidosta puunjalostukseen - veli Eerohan oli Savon Sellun keskeisimpiä puuhämiehiä - ja toisaalta cremonealaisista viulunrakentajista sinetteihin ja pyhän äidin ikoneihin. Mikäpä on esitelmöidessä, kun veli Eero on huippuluokan muotokuvamaalari ja viulunrakentaja.

Aikakirjoihin on kirjattu veli Eeron vedonlyönti siitä, että Kuopiossa on vuonna 2000 100 000 asukasta. Panosta en kerro, koska Eero olisi voittanut vetonsa, ellei Siilinjärvi olisi hangoitellut vastaan. Kerran eräs klubin finanssiivisaista oli pitänyt Luokite-esityksen sijoittamisesta, joka herätti hyvin vilkkaan keskustelun. Se päättyi veli Eeron kommenttiin: "Hyvät Veljet, ette tiedä miten ihanaa on elää, kun ei ole minkäänlaisia sijoitus-ongelmia!"

Aimo Erhola, 92, maanviljelysneuvos, Pitkärännän mottitaistelujen veteraani, siru Kuopion Rotaryn simpukankuoressa jonka ympärille kehittyi suoranainen helmi, Puijon Rotaryklubi. Pyöräilee vielä talvisinkin, mutta valitettavasti jätti klubimme pari vuotta sitten paikkakunnalta muuton takia.

Ainoa Puijon Rotaryklubin charterjäsenistä, joka vielä aktiivisesti osallistuu klubin toimintaan, Eero Paatero, 85, metsäneuvos, res. majuri, muotokuvamaalari, viulunrakentaja, sukututkija ym.

Kolmas keskeinen nimi klubimme historiassa on jo aikaisemmin mainittu Aimo Erhola. Hänet oli vuosille 1983-1984 valittu governoriksi, mutta nomineevuotena tullut sairaus esti tehtävien vastaanoton. Valitettavasti veli Aimo erosi äskettäin paikkakunnalta muuton takia klubistamme. Charterjäsenistä mainitsen vielä, että veli Kalevi Lyytinen huolehti vuosikymmenet klubin joulujuhlien lämminhenkisistä puheista.

Charterjuhlia vietettiin 29.10.1955. Juhlasta on useitakin valokuvia, mutta en onnistunut saamaan niitä kasiini. Governor Eino Parikka puhui rotarytyön merkityksestä, kummiklubina toimineen Kuopion Klubin edustaja pankinjohtaja E.J. Saarinen pujotti veljesklubin lahjana presidentinkäädyt Arvo Koskisen kaulaan ja juhlassa esitettiin myös Seppo Ruotsalaisen suunnittelema klubiviiri.

Ehkä Veli Governor Seppo Sinkkoa kiinnostaa kuulla, että jo ensimmäisessä toimintasuunnitelmassa asetettiin muun ohella tavoitteeksi johdattaa rotarius ja perhe mahdollisimman lähelle toisiaan esim. järjestämällä isien ja poikien juhlia ja puolisoiden kanssa yhteiskokouksia. Molemmat aikomukset toteutuivat vuosittain. Poikien kanssa yhdessä pidettyyn joulukokoukseen ovat vaimot ja työtökin päässeet mukaan jo monena vuotena. Rotary-Anni nimitys on lähtöisin Puijon klubista, Leo Elorannan ehdottama. Toimikunnan Töölön klubin saantojen perusteella muokkaamat säännöt hyväksyttiin 16.1.1957.

Kun perustajajäsenet hyvin täyttivät asemansa ja toimintansa suhteen rotaryjäsenelle asetetut vaatimukset, ei alkuvaiheen kimmelluksia lainkaan esiintynyt. Kymmenen ensimmäisen vuoden presidentit saatiin perustajajäsenistä. Luettelen heidät aikajärjestyksessä: Arvo Koskinen, Veikko Nuutinen, Tauno Sariola, Jukka Sulamaa, Seppo Ruotsalainen, Aimo Erhola, Oskar Aspegren, Matti Nylund, Eero Häkkinen ja Sakari Ruotsalainen.

Ensimmäisistä uusista jäsenistä mainittakoon 1994 manan majoille siirtynyt veli Matti Mykkänen, agronomi, kunnallisneuvos ja lukuisten luottamustehtävien hoitaja. Kun savolaisia usein moititaan siitä, että huumorissaan he eivät ollenkaan siedä itseensä kohdistuvaa leikinlaskua, tämä ei alkuunkaan sopinut veli Mattiin. Hän oli erittäin huumorintajuinen ja hänen loputtomassa kaskuvarastossaan monien juttujen kärki kohdistui häneen itseensä. Niinpä hän kerran erinäisten vaiheiden jälkeen totesi olevansa lentokoneen omistaja. Ollessaan presidenttikautena 1967-68 Kekkonen valitsijamiehenä hän seuraavassa klubikokouksessa referoi vaalien tapahtumia aloittaen: "Nyt meillä on kerrankin presidentti, jota kaikki puolueet ovat kannattaneet." Matti piti taidepaussin ja odotti, kunnes protestoiva murina oli yltyneet äänekkääksi ja täsmänsi väitettään lisäyksellä: "- tosin eivät samoissa vaaleissa". Sehän jo pitikin paikkansa. Juuri tällä tavoin Matti osasi löytää vaikeissakin ristiriitoja herättävissä tilanteissa sovinnollisen kompromissin. Matin keskustelupuheenvuorot, joista huokui vastakkaista mielipidettä ymmärrettävä sovinnollisuus, ovat varmaan vaikuttaneet klubin henkeen. Hänen luokite-esitelmänsä maataloudesta ja erikoisesti puolisojen kanssa tehdyt vierailut Varpasmaahan ovat pysyvissä muistossa.

Kauimmin klubin jäsenenä olleita oli myös veli Juuso Häikiö, upseeriveteraani, hovioikeudenneuvos, yhteiskunnan portailla korkeimmalle, nimittäin eduskunnan varapuhemieheksi edennyt klubiveli, joka valittiin klubiin 1958. Poliitiikan saralla ja vaativassa virassa saatu rutiini tekivät veli Juusosta usein käytetyn vuosikokouspuheenjohtajan. Sekuntikellolla mitatut kokousajat alittivat usein seitsemän minuutin haamurajan, leikinlasku mukaan luettuna.

Veli Juuso oli erittäin huumorintajuinen ja hänen kaskukokoelmansa yhteiskunnan eri aloilta oli loputon. Olin varapresidenttinä Juuson ollessa presidenttinä ja minulle hän uskoutui kertomaan, että mitään hän ei ollut eläessään niin pelännyt kuin rotaripresidentin tehtävän vastaanottamista. "En minä sodassa pelännyt. Minähän olin koulutettu upseeri ja tiesin sodan vaarat ja riskit". Veli Juusohan oli sotinut tosi pahoissa paikoissa, mm. talvisodan lopussa Vuosalmessa. "Juristiksi olin saanut koulutuksen ja politiikan saralla kertyi kokemusta vähitellen riittämiin. Mutta rotaryklubissa on puolensataa miestä yhteiskunnan eri aloilta ja he kaikki tietävät omasta ammatistaan enemmän kuin presidentti". Juuson ajatusta kannattanee rotarien mieltä pitem-

Puijon Rotaryklubin jäsen lähellä yhteiskuntamme vallan huippua. Kuvassa valtiopäivien avajaisissa vasemmalla eduskunnan varapuhemies Veikko Helle ja Juuso Häikiö, presidentti Urho Kekkonen, pääministeri Mauno Koivisto, puhemies Johannes Virolainen, ministeri Eino Uusitalo (Kuva Kalle Kultala)

Jatkosodan päättyessä Suomen armeija oli suurista tappioista huolimatta vahvimmillaan ja sieltä vapautui hyviä johtajia moneen tehtävään, kuten karskin jämerä eversti Veikko Korttila piirin 143 governoriksi 1964-65. Hän oli toiminut Salpausselän Rotaryklubin charterpresidenttinä 1955-1956

Juuso Häikiö, Puijon Rotaryklubin presidentti vuosina 1973-74, moninkertainen vuosikokousten puheenjohtaja, everstiluutnantti evp., hovioikeudenneuvos, eduskunnan lakivaliokunnan puheenjohtaja ja varapuhemies ym. Kuva vuodelta 1976

päänkin. Juuso toivoi klubilta erikoisesti läsnäoloaktiiviteetin nousua ja erikoisesti hän edellytti sitä omalta hallitukseltaan. Siltä ajalta on peräisin oma 100 prosentin rotariuteni.

Veli Juuson siirtyminen ajasta ikuisuuteen tapahtui dramaattisissa merkeissä. Klubikokouksessa 9.1.2002 Juuso oli esittänyt venäläiselle professori Juri Kilinille tärkeän kysymyksen, mutta ei ilmeisestikään ollut tyytyväinen saamaansa vastaukseen. Hetken kuluttua hän sai sydänkohtauksen ja menetti tajuntansa. Onneksi lääkäreitä oli paikalla: ylilääkäri Pekka Perola huolehti hengityksestä suustasuuhun menetelmällä ja veli Erkki Tuovinen aloitti painalluselvytyksen, jota veterinääri Raimo Paldanius jatkoi. Veli Juuso sai hartaasti toivomamme jatkoajan, mutta menehtyi seuraavaan kohtaukseen pari vuotta myöhemmin 5.12.2003.

Ensimmäisinä vuosina läsnäoloprosentti oli useina vuosina lähellä piirin kärkeä, toisena tai kolmantena. Itselläni oli ilo päästä mukaan klubin ensimmäiselle kymmenluvulle, kun minut 1961 hyväksyttiin uudeksi jäseneksi silloin jo 39:ään kasvaneeseen veljespiiriin. Opastustilaisuuden muistan hyvin: se oli veli pankinjohtaja Tauno Sariolan, sittemmin Lappeenrantaan muuttaneena piirigovernorina toimineen kotona. Mukana oli myös veli laamanni Jukka Sulamaa, myöhemmin kunniajäsen ja monivuotinen 100 %:n veli Armas Heinvo. Tilaisuus oli hyvin juhlava - nykynuorten sanoin siinä oli hohtoa. Seuraavana vuonna klubi aloitti stipendien, aluksi 100 mk:n suuruisen, myöntämisen kauppaoppilaitoksen, teknisen opiston, ammattioppilaitoksen ja lyseon opiskelijoille. Stipendien jakamisesta tuli perinne.

Kymmenentenä toimintavuonna 1964-65 klubimme oli edennyt rotaryliikkeessä niin arvostettuun asemaan, että klubiveljemme eversti Veikko Korttila toimi piirigovernorin tehtävissä, jotka hän hoiti sotilaallisen jämerästi. Veikko Korttilaa eivät nuoremmat veljet ja sisaret ehkä tunne, joten pieni kuvaava anekdootti lienee paikallaan. Kun valtakunnan raja syksyllä 1944 välirauhassa vedettiin kymmeniä kilometrejä everstin rykmentin länsipuolelle, oli innokas neuvostoliittolaisupseeri joukkoineen kiirehtinyt Korttilan ja rajan väliin ja selitti, että Korttila rykmentteineen oli nyt hänen vankejaan. Korttila ilmoitti jämerään tapaansa: "Minulla on määräys siirtää rykmenttini länteen uuden rajan taa ja sen minä teen. Jos te aiheutatte joitakin häiriöitä, otatte niistä täyden vastuun". Vastapuoli ei aiheuttanut häiriöitä.

Toinen vuosikymmen

Kymmenvuotisjuhlissaan, jotka vietettiin 2.10.1965 Atlaksessa governor nomineen Jari Larinkarin läsnä ollessa, klubimme oli siis hyvinkin täysi-ikäinen, mitä todisti myös se, että klubi järjesti piirikokouksen Kuopiossa 10.-11.1965. Seuraava kymmenvuotiskausi alkoi siten näytävästi. Luettelen taas presidentit aikajärjestyksessä: Lauri Pekkarinen, Eero Paatero, Matti Mykkänen, Petter Lahtinen, Kalevi Lyytinen, Urpo Seppänen, Armas Heinvo, Unto Jääskeläinen, Juuso Häikiö ja viimeisenä tämän historiikin kirjoittaja.

Kypsän rotaryklubin tärkeimpiin tehtäviin kuuluu uusien klubien käynnistäminen ja niinpä toisella vuosikymmenellä klubimme joutui tähän tulikokeeseen. Piirigovernorit olivat jo pitkään tutkiskelleet kolmannen klubin perustamismahdollisuuksia. Ensimmäinen yritys tehtiin

1966-67, mutta se raukesi rajoja koskeneeseen erimielisyyteen. Asiaan palattiin kahden vuoden kuluttua, jolloin asetettuun toimikuntaan klubistamme nimettiin Lauri Pekkarinen ja Unto Jääskeläinen. Nyt hanke onnistui. Uuden klubin perustava kokous pidettiin 6.6.1969 ja Kallaveden rotaryklubi aloitti toimintansa 1.9.1969. Toimintakertomuksessa on maininta: "Klubimme toiminnassa kummiklubina ei voida olla korostamatta veli Lauri Pekkarisen ansiokasta osuutta uuden klubin perustamisessa". Näin asia myös oli.

Ensisynnytys on usein hankala ja kivulias, mutta toinen sujui jo nopeasti. Rotarytoiminta alkoi Siilinjärvellä veli Osmo Hämäläisen, silloisen Kemiran johtajan toimiessa kättilönä. Lainaan tässä Siilinjärven Rotaryklubin historiikkaa: Klubin perustaja oli siten Governor Börje Carlson, kummiklubi oli Puijon rotaryklubi Kuopiosta ja governorin erityisedustaja klubin perustamisessa oli johtaja Osmo Hämäläinen.

Siilinjärven klubin vauhdikas alku lupasi myös ennätysellistä toimintaa. Siilinjärven klubi on ollut koko olemassaolonsa ajan läsnäolon suhteen koko piirin kärjessä. Myös PHF-jäsenten nykyinen luku 20 on mahtava.

Uusia jäseniä otettiin toisella kymmenluvulla klubiimme runsaasti: veljet Tapio Pääkkönen ja Erkki Tuovinen 1967, Kalevi Koistinen 1968, Niilo Löppönen 1969, Pentti Pasanen ja Heikki Salonheimo 1970, Heikki Örmälä ja Alpo Hakulinen 1971, Reijo Kempainen 1972, Esko Hevonoja ja Lauri Patomäki 1973, Esko Tokola 1974 ja Erkki Vahronen 1975. Tuonen viikatemies on vienyt heistä jo neljä, useat ovat muuttaneet muualle, mutta Erkki Tuovinen, Pentti Pasanen, Heikki Salonheimo, Reijo Kempainen, Esko Hevonoja ja Esko Tokola jatkavat joukosamme.

Muusta toiminnasta mainittakoon kunto-ohjelma pistelaskusysteemeineen. Kuten jo mainitsin, veli Juuso Häikiö käynnisti presidenttikautenaan kampanjan läsnäoloprosentin nostamiseksi. Yritettiin sataa ja kerran saavutettiin jopa 94,50 %.

20-vuotisjuhlaa vietettiin hyvissä ajoin jo 24.2.1975. Ohjelmaan on painettu, että minä olisin pitänyt puheen Rotaryn merkityksestä. Puhe on tallella, mutta tämä ei ole sama. Juhlamme oli samalla Rotaryn 70-vuotisjuhla ja Intercity-kokous, joita järjestimme vuoden aikana peräti neljä.

Kolmas vuosikymmen

Näin pyörähti kolmas vuosikymmen käyntiin jo hiukan varaslähdöllä etukäteen juhlien. Kolmannen kymmenluvun presidentit olivat Olavi Kokko ja hänen sairastuttuaan Jorma Aalto, Reino Hartikainen, Tapio Pääkkönen, Kalevi Koistinen, Heikki Salonheimo, Pentti Pasanen, Juhani Vedenkannas, Kaarlo Palmroth, Heikki Örmälä ja Esko Hevonoja. Ryhmän mortaliteetti on murheellisen korkea, noin puolet.

Klubi oli kasvanut ja komistunut. Kauden alussa jäseniä oli 52 ja lisää otettiin Erkki Tuovinen uudestaan ja Hannu Isotalo 1976, Reijo Mattila ja Pentti Pöysälä 1977, Mikko Kärki ja Ilpo Nykänen 1978, Tapani Numminen ja Unto Sopanen 1980, Alpo Hakulinen uudestaan 1981, Matti Nevalainen 1983, Kari Korkka ja Esko Määttä 1984 ja Terho Eloranta 1985. Klubin säännöt muutettiin 1977 Lauri Pekkarisen laatiman ehdotuksen mukaisesti.

Liekö kolmannen kymmenvuotistaipaleen räväkkä alkua kostautunut, mutta vuosina 1976-80 ilmeni uusi harmillinen ilmiö. Uusia jäseniä kyllä otettiin, mutta he eivät kiintyneet klubiin ja niinpä eri syistä eronneiden *määrä* oli jopa uusia suurempi. Oliko vika klubissa vai uusissa jäsenissä? Ongelmaan kiinnitettiin vakavaa huomiota. Uusien jäsenten valinnassa oltiin tarkempia ja valmennusta tehostettiin. Niinpä kolmannen vuosikymmenen lopulla klubimme saattoi kirjata loistavia saavutuksia tililleen. 1979-80 läsnäolo oli joskus jopa 90 %. 22.2.1980 järjestimme Rotaryn 75-juhlakokouksen ja kesällä Intercity-kokouksen Vehmersalmella. Samana vuonna täyttyi Rotary Foundationin 300 %. RI:n presidentti myönsi klubille kunniakirjan osallistumisesta juhlavuoden projekteihin. Piirigovernor Teuvo Immonen kiitti koko klubia, mutta erikoisesti presidentti Heikki Örmälää ja sihteeri Erkki Tuovista.

Seuraavalla kaudella olikin RI:n presidentti ensi kertaa suomalainen mies, veli Rolle, Rolf Klärlich. Koko vuoden läsnäolo oli 82,38 %. Kaudelta 1982-83 on tallella sihteerinä toimineen veli Lauri Patomäen erinomaiset viikkoselosteet sidottuna kirjana. Samaan aikaan ilmestyi klubimme ensimmäinen Paul Harris Fellow. Klubimme hankki PHF-arvon veli Lauri Pekkariselle, joka oli paitsi perustajajäsen ja aikaisempi presidentti myös klubin sääntöasiantuntija ja Kallaveden klubin käynnistäjä. Seuraavalla kaudella 1. sihteeri, veli Erkki Tuovinen teki lyömättömän ennätyksen kirjallaan, jossa viikkoselosteitten lisäksi oli myös toimintakertomus. Sarjaa jatkoi seuraavalla kaudella veli Erkki Vahronen, joka osoitti, että mies, joka pani Kuopion kaupungin järjestykseen, osasi laittaa järjestykseen myös rotarypaperit. Historioitsijan kannalta mieluista oli se, että tällä kertaa toimintakertomus oli heti ensimmäisenä.

Näinä kolmena ennätysvuonna oli myös muuta toimintaa. Kaudella 1983-84 oli veli Aimo Erhola jo governor nomine, mutta kuten jo mainitsin, sairaus esti varsinaisen governorkauden. 30-vuotisjuhlaa vietimme yhdessä Kuopion klubin kanssa 19.10.1985.

Neljäs vuosikymmen

Neljännän vuosikymmenen alkua himmentää historioitsijan kannalta ikävä tosiasia. Neljän vuoden, nimittäin vuosien 1985-88 asiakirjoja ei ole vielä löytynyt. Tämä on sikäli harmillisempaa, että muistinvaraisesti tiedän toiminnan olleen hyvinkin aktiivista ja tuloksellista. Presidenttien nimet löytyvät tietysti Rotarymatrikelista ja mainitsen heidät aikajärjestyksessä: Reijo Kempainen, Lauri Patomäki, Erkki Tuovinen, Erkki Vahronen, Esko Tokola, Mikko Kärki, Hannu Isotalo, Pentti Pöysälä, Tapani Numminen ja Ilpo Nykänen.

Veljen Lauri Patomäen ja Erkki Tuovisen presidenttikausilla 1986-88 Rotary Foundation ja Rotary International toteuttivat laajan Polio Plus -projektin tarkoituksenaan rokotuksen avulla

hävittää eli juuria lapsihalvaus maailmasta. Tavoite oli huikea ja samoin myös panos, 100 US\$ jäsentä kohti eli noin puoli miljardia markkaa. Operaatio onnistui kokonaisuudessaan hyvin ja Puijon klubi nousi piirissä kärkisijoille, mistä piirin PP-toimikunnan puheenjohtaja Kauko Myllymäki ja governor Paavo Jokela kiittivät moneen kertaan. Kun varat voitiin samalla käyttää myös uusiin PHF-arvoihin ja Rotary Foundation prosenttiin, molemmat nousivat huimasti. Aikaisempien kolmen, Lauri Pekkarisen, Aimo Erholan ja minun lisäksi saatiin peräti kymmenen uutta PHF:ää: Juuso Häikiö, Reijo Kempainen, Kalevi Lyytinen, Matti Mykkänen, Matti Nylund, Eero Paatero, Pentti Pasanen, Tapio Pääkkönen, Sakari Ruotsalainen ja Heikki Örmälä. Kun governor jakoi Paul Harris Fellowien mitalit piirikokouksessa 28.3.1988, veljien rivi juhlahavalla oli sykähdyttävän komea. PHF-sarja jatkui myös seuraavina vuosina: 1990-91 Esko Hevonoja ja Lauri Patomäki, 1991-92 kaksi kovaa Erkkiä, Erkki Tuovinen ja Erkki Vahronen ja keväällä RI:n 90-vuotispäivänä Intercity-kokouksessa Kalevi Koistinen, Mikko Kärki, Niilo Löppönen, Pentti Pöysälä, Heikki Salonheimo ja Esko Tokola. Luontainen vaatimattomuuteni kovasti torjuu sen sanomista, että samassa tilaisuudessa sain ns. sinisen kiven, joka on toisen kierroksen PHF-tunnus. Kun klubiveljet sen kuitenkin ovat ystävällisesti hankkineet, kuulunee se tässä historiikissakin kiitollisena mainita.

Pari sanaa välillä Rotarysäätiöstä ja Paul Harris Felloweista. Rotary Foundationhan on rotaryliikkeeseen liittyvä säätiö, joka tukee monia hyviä asioita: jakaa stipendejä korkeakoulututkinnon suorittaneille, korkeakouluopiskelijoille ammattitaidon kehittämiseksi erikoisesti vammaisopettajien opettajille sekä tukee sellaisia suurprojekteja kuten Polio Plus ja vielä järjestää opintoryhmien vaihtoa. Rahaston jakamien apurahojen määrä on niin mittava, että Nobel-säätiö on sen rinnalla pikkutekijä, tosin kuuluisampi. Paul Harris Fellow on nimitys säätiön tukijäsenelle, jonka nimiin säätiöön on lahjoitettu 1 000 US\$. Se on siis merkki lahjoituksesta. Meillä lahjoituksen on tehnyt klubimme ja sitä on edeltänyt ehdokkaan toimiminen presidenttinä ja muutenkin ansiokkaasti. Rotaryn toimintaan kuuluu vielä nuorisovaihto, jonka kansainvälisestä merkityksestä saa kuvan, kun tietää, että Suomen nuorista ikäluokista 1 % on ollut vaihto-oppilaita. Monet heistä ovat jääneet mieleen. Piirikokouksessa 1988 koko piirin vaihto-oppilaat, joita on useita kymmeniä, nousivat lavalle ja esittivät kukin vuorollaan kiitospuheen suomeksi. Se oli kansainvälisyyttä parhaimmillaan. Veli Väinö Korhonen on toiminut nuorisovaihtoaismiehenämme vuodesta 1996 alkaen.

Myös neljännen vuosikymmenen loppua vaivaa sama ilmiö kuin alkua. Toimintakertomuksia ja pöytäkirjoja puuttuu. Lisäksi klubimme toiminta on laajentunut tavattomasti. Mahtaako kukaan klubissa olla enää tietoinenkaan klubin kaikista silloisista toimista. Veli Heikki Tuutti organisoi Pugu Kajiungiin lähelle Dar el Salamia puut koulun pulpetteihin, Mikko Kärki, Lauri Patomäki, Kari Korkka, Reijo Kempainen ym. tekivät Kallan Kontioille saunan, klubin golfmiehet etunäissä Erkki Nissinen kehittivät rotarygolfia ja samalla napsivat pohjoismaisia mestaruuksia, matkailuryhmä kiersi maailmaa Intiasta ja Tansaniasta Viroon varsinkin veli Heikki Tuutin ja presidenttivelji Unto Sopasen johdolla. Historioitsijana toivoisin, että tämä ansiokas toiminta olisi tullut kirjatuksi pöytäkirjoihin ja toimintakertomuksiin, sillä en voi antaa takuuta siitä, että olen sitä kauaa muistelemassa.

Nelikymmenvuotistaivalta juhlimme Hotelli Arctiassa hyvinkin näyttävästi. Presidentti Unto Sopanen puhui, Governor Nominee Erkki Tuovinen esitti piirin sekä governor Juhani Huuskosen

Kuva Puijon Rotaryklubin 40-vuotisjuhlasta hotelli Arctiassa 8.9.1995. Presidentti Unto Sopenen elementissään. Erityiskasvattajana ansioitunut veli Unto on ottanut kutsumukseksi klubin eloisuuden, vauhdikkuuden ja spontaanisuuden lisäämisen ja pääosin onkin onnistunut. Yritys Savon-kielen käytön edistämiseksi on edennyt hitaammin Marseljeesin Savon-kielillä laulattamisesta huolimatta.

Reijo Kemppainen, PHF, presidentti 1085-86, sen jälkeen governorin alue-edustaja, hankintapäällikkö evp. 40-vuotisjuhlan tunnelmissa. Reijon ollessa presidenttinä RI:n tunnuksena oli myös "Service Above Self". Hän sai myös lehdistön kiinnittämään huomiota klubimme toimintaan.

Erkki Tuovinen, silmätautien emeritusprofessori, piirigovernor vuosina 1996-97, lääkäripankkiprojektin käynnistäjä, ansioitui myös Polio Plus projektin läpiviemisessä.

Puijon Rotaryklubin edustaja Rotary Internationalin ytimessä. RI:n presidentti 1996-97 Luis Vincente Gay ja Erkki Tuovinen kättelevät Anahaimissa 1996.

tervehdyksen ja minä klubin historiikin. Vaikka sanotaan, että jokainen sukupolvi kirjoittaa historiansa uudestaan ja meilläkin kirjoitetaan Kekkonen ja Koivistonkin ajoista aikalailla toisella tavalla kuin aikoinaan, vakuutan että klubimme historiaa ei ole tarvinnut jälkiviisaudella kunnistella. Hiukan lyhentelin kirjoittamaani sekä lisäsin pari anekdoottia ja niin pääsin viidenteen vuosikymmeneen, joka merkitsi tärkeätä jaksota kohti puolen vuosisadan kunniakasta ikää.

Viides vuosikymmen

Olavi Rautiainen, Puijon Rotaryklubin 50. toimintavuoden presidentti jo pitkäksi venähtäneet presidentinvaljaat harteillaan, johtaja ja metsänhoitaja maailman metsänhoidon ehdottomasti korkeimmalta tasolta, istutellut puita mm. Himalajalla Nepalissa.

Juhani Suomalainen, aluemyyntipäällikkö, Puijon Rotaryklubin juhlavuoden presidentti, järjestyksessä LII. Toimittuaan pitkään pankkialalla veli Juhani on harrastuksessaan yhdistänyt taitavasti kaksi klubimme tärkeimmistä luokitteista: metsänhoidon ja ilmailun, hän nimittäin ahkeroi metsäpalojen ilmavalvonnassa.

Viidennellä kymmenvuotiskaudella presidentteinä ovat toimineet Unto Sapanen, Matti Nevalainen, Raimo Heikkinen, Esko Määttä, Tapani Kiiskinen, Jukka Takalo, Reijo Mattila, Juha Lounis, Jorma Puustinen ja Olavi Rautiainen. Nykyinen presidenttimme Juhani Suomalainen on aloittamassa jo kuudetta kymmenlukua.

Historioitsijan kannalta hyvin myönteinen havainto oli klubin ryhdistäytyminen edelliseen vuosikymmeneen verrattuna. Kaikki vuosikertomukset olivat tallessa ja niistä sai nopeasti selvän klubin toiminnasta - ainakin pääpiirteittäin. Kymmenvuotiskauden ehdoton kohokohta oli klu-

biveljemme Erkki Tuovisen toimiminen piirigovernorina 1996-97. Veli Erkki hoiti tämän erittäin vaativan tehtävän oftalmologiprofessorin tarkkuudella ja tunnollisuudella maankuulua huumoriansa kuitenkaan unohtamatta. Erkin suurimpia saavutuksia oli ns. lääkäripankkiprojektin käynnistäminen, joka nykyisin toimii jo merkittävässä mittasuhteissa. Edelleen Erkki katalysoi naisten hyväksymistä klubimme jäseniksi. Governorvuoteen liittyi itsestäänselvytenä piirikokous Kuopiossa 18.-20.4.1997, jolloin kokouksen järjestämisen päävastuu oli klubillamme. Järjestelytoimikunnan puheenjohtajana toimi edesmennyt veljemme Matti Nevalainen ja sihteerinä Pertti Laiho. Kokous onnistui erinomaisesti. Itsestäänselvyys oli myös, että nykyistä apulaisgovernoria vastaava alue-edustaja oli klubistamme. Hoidin tehtävää jo toiseen kertaan. Ilmeisesti veli Erkki oli ajatellut minusta manttelinperijäänsä ja olinkin prosessissa mukana esivaiheissa, mutta asian pitkistyttyä vedin savolaisittain sanoen langet korviin. Tehtävähän hoiti sitten veli Eero Saarinen 2001-2002 Kallaveden klubista hyvin mallikkaasti kuten talonrakentajalle sopii. Kaudella 1997-98 klubimme palkittiin piirikokouksessa parhaana Rotarysäätiön varainhankkijana ja kaudella 1998-99 klubimme sai Työelämään tutustuttamisen yhteistyön (TET) kiertopalkinnon Vierivän kiven. Kaudella 2000-2001 klubimme hyväksyi ensimmäiset naisjäsenet Saara Harilahti, Eija Riihimäki, Päivi Ruokolainen ja Ester Vuori 1.7. Viime mainittu on toiminut jo usean vuoden rahastonhoitajana. Merkittävä tapaus oli myös se, että kiertolaisuuden jälkeen kokoukset siirtyivät Hotelli Scandicista takaisin Hotelli Atlakseen, jossa olimme aloittaneet. Kaudella 2001-2002 hyväksyttiin laamanniveli Juha Launiksen sommittelemat uudet säännöt.

Klubimme jäsenmäärä ja läsnäoloaktiiviteetti olivat edelleen ongelmallisia. Kun Rotary International ja piirigovernorit olivat jatkuvasti korostaneet jäsenmäärän nostamisen tarvetta, se ei keskimäärin viiden jäsenen lisäyksestä huolimatta noussut, vaan pysytteli hiukan viidenkymmenen paremmalla puolella. Sama ilmiö, jonka mainitsin jo kahden edellisen vuosikymmenen aikana, vaivasi edelleenkin. Uusia jäseniä oli vaikea saada kiintymään klubiin. Kun samanlaisesti läsnäoloprosentti pysytteli alhaalla, klubin hallitus teki 2003-2004 rohkean ratkaisun: paperijäsenet, jotka eivät juuri osallistuneet kokouksiin, poistettiin ja jäsenmäärä väheni peräti 41:een. Läsnäoloprosentti tietenkin kohosi huomattavasti.

Viidennellä vuosikymmenellä Paul Harris Felloweita on tullut 1996-97 Ilpo Nykänen, Tapani Numminen ja Unto Sopanen ja 1997-98 Matti Nevalainen, Pertti Laiho ja Erkki Nissinen. Tällä hetkellä klubissa on 16 PHF-jäsentä ja yksi sininen kivi.

Kymmenvuotiskauden loppupuolella sattui erikoinen yllättävä tapaus, joka täytynee historiikissa mainita: 24.11.2003 klubimme nimesi minut kunniajäsenekseen - teko, jota minä suuresti arvostan. Kunniajäsenyyden merkityksestä on esitetty erilaisia mielipiteitä, mutta niitä on kuitenkin Suomen klubeissa keskimäärin sama kuin meidänkin klubissamme. Kunniajäsenelle ei varsinaisesti kuulu tehtäviä, mutta käsittääkseni kunniajäsenen täytyy käyttäytyä rotarillisesti sekä muutenkin kunniallisesti. En siis voinut kieltäytyä historiikin kirjoittamisesta, kun klubin hallitus sitä minulta pyysi.

Piirigovernorin arvostetun aseman on klubistamme, kuten jo aikaisemmin esitin, saavuttanut kaksi veljeä: Veikko Korttila ja Erkki Tuovinen. Governorin tehtävien valmistelevissä portaissa oli aikaisemmin ponnistellut Tauno Sariola, joka toimikin sitten governorina siirryttyään Lap-

Klubin historioitsija Panu Hakola työssään esittämässä historiikkaa 40-vuotisjuhlassa 8.9.1995. Totinen ilme johtuu siitä, että monet ansiokkaat toiminnot ovat jääneet kirjaamatta ja historian ulkopuolelle. Toimin presidenttinä 1974-75 ja governorin alue-edustajana 1975-76 sekä 1996-1997.

Eino Venäläinen, piirimme governor vuosina 1989-90, Siilinjärven Rotaryklubin vastalahja klubimme toiminnasta kummina. Kuopio ei onnistunut vastoin veli Eero Paateron ennustusta nielaisemaan Siilinjärven 20 000 asukasta vuoteen 2 000 mennessä, mutta klubimme sai sentään kuorittua kerman päältä veli Einon muutettua Kuopioon. Klubissamme on nyt kaksi past governoria. Eläkkeellä ollessaankin psykiatriylilääkäri Eino kantaa huolta rotarien psyykkisestä terveydestä. - Kuva on otettu Malmössä pohjoismaiden edustajien kokouksessa.

Rotarypiiriin 1430 governorit ryhmäkuvasa juhluvuotena. Puijon Rotaryklubilla on kaksi past governoria Eino Venäläinen ja Erkki Tuovinen, edellinen edessä toinen oikealta ja jälkimmäinen takana toinen vasemmalta. Juhlavuoden governor Pertti Sarkomaa on takana neljäs vasemmalta, nykyinen Seppo Sinkko äärimmäinen oikealla, Kallaveden Rotaryklubin Eero Saarinen takana seitsemäs vasemmalta. Kuvasta puuttuu ainakin Kuopion Rotaryklubin Olli Kiiskilä, vanhin elossa oleva past governor.

peenrannan Linnoituksen klubiin 1977-78. Veli Aimo Erholalta ja minulta kisat päättyivät keskeyttämiseen, mutta vastapainoksi olemme saaneet jäseneksemme Siilinjärven klubista vuosina 1989-90 governorina toimineen veli Eino Venäläisen. Klubimme panos governorintehtäviin olisi siten ainakin 2+ tai peräti 3-. Alue-edustajina ovat minun lisäksi toimineet edesmennyt veli Heikki Örmälä, Reijo Kempainen ja Tapani Numminen, joka sai piirimme juhlakokouksessa kunniakirjan Commitment to Service sitoutumisesta palvelemiseen 25 vuoden ajan. Kun alue-edustajia eli vuodesta 1999 lähtien apulaisgovernoreja on ollut vasta kolmekymmentä vuotta, tämäkin ylittää keskiarvon.

Klubin toiminnan runkona toimivat viikkokokoukset ja niissä pidetyt luokite-esitelmät. Niitä on klubissa pidetty aivan erinomaisia. Aikaisemmin jo mainittujen lisäksi otan muutamia esimerkkejä: veteraaniveli Niilo Löppösen autenttiseen sotapäiväkirjaan perustuneet katsaukset soitiemme eri vaiheista, veteraaneista myös Eero Paatero, Juuso Häikiö ja Aimo Erhola ovat kertoneet myös omista sotakokemuksistaan, Pentti Pöysälä Helsingin suurpommituksista talvella 1944, everstiemme sotilaspoliittiset katsaukset ja kuvaukset sotilaspoliittisista nykytilasta, veli kaupungingeodeetti Jorma Pöyhiän väläyttämät näytteet kaupunkisuunnittelusta, oftalmologiprofessoriemme Erkki Tuovisen ja Hannu Uusitalon selvitykset alan huimasta kehityksestä, monenlaiset harrastuksien kuvaukset, kuten suunnistajien selvitys kilpailujen järjestämisen massiivisesta mittasuhteista. Uusia aluevaltauksia ovat sukututkimus, läheltä koetut sairaudet ja ATK. Esitelmät ovat pitäneet klubiveljet ja -sisaret ajan hermolla ja hyvin informoituina. Sen vuoksi toivoisi, että esitelmistä olisi aina joko sihteerin tai esitelmän pitäjän lyhennelmä aikakirjoihin liitettäväksi. Laitosvierailut puolestaan ovat tutustuttaneet muiden alojen toimintaan ja niitä edustaviin yksikköihin. Moniin niistä tutustuminen olisi ilman Rotaryn tarjoamaa mahdollisuutta vaikeaa ellei perin mahdotonta.

Rotaryklubimme hallitukset ennakoivat luvussa Jälkiviisautta esittämääni kritiikkiä kuvauttamalla itsensä juhluvuosien taitteessa Tapiolassa. Kuvassa vasemmalla Mauri Heikkinen, Risto Heikkinen, Olavi Rautiainen, Esteri Vuori, Sakari Svärd, Eija Riihimäki, Juhani Suomalainen ja Päivi Ruokolainen. Toivottavasti kuvaamisesta tulee vuotuinen eikä puolivuosisatainen perinne.

Puijon Rotaryklubin henki ja huumori

Hyvin monissa toimintakertomuksissa ja klubineuvotteluissa governorien kanssa on korostettu sitä, että klubissamme on hyvä henki. Tämä ei sinänsä sano paljoa, sillä samaa väittävät monet sellaisetkin yhdistykset, joiden henki on vain siinä mielessä hyvä, että se vielä jotenkin pihisee. Itse olen kuitenkin myös sitä mieltä, että Puijon klubin henki on hyvä. Siinä on vieläkin annos Arvo Koskisen sumeilematonta aloitekykyä, Matti Mykkäsen ymmärtäväistä suvaitsevaisuutta, Kalevi Lyytisen sydämellisyttä, Eero Paateron boheemia luovuutta ja tiukan paikan tullen Aimo Erholan arvokasta asiallisuutta. Myös nuoremmat veljet ja viime vuosina myös sisaret ovat antaneet näkyvän panoksensa klubimme henkeen. Aikaa säästääkseni en luettele tässä viimeisten kahdenkymmenen vuoden aikana jäseniksi hyväksytyjen nimiä. Puolen vuosisadan iästä huolimatta on klubissamme vielä nuorekasta tarmoa riittämiin.

Erikoismaininnan ansaitsee Puijon Rotaryklubin huumori. Kun juhlapuheessakin pitäisi olla ainakin kolme vitsiä, esitän huumoristamme muutaman esimerkin:

Kun veli ortodoksikirkkoherra Mikko Kärki otti vastaan presidentin käädyt, hän avauspuheessaan korosti ahkeran osallistumisen ja korkean läsnäoloprosentin tärkeyttä sekä kehotti miettimään keinoja läsnäoloprosentin nostamiseksi, veljien keskuudesta heitettiin repliikki: "Koetapa rukoilla!" Mikon vastaus oli salamannopea: "Niin kyllä, mutta jotakin voisitte tekin tehdä!"

Kuten mainitsin, klubimme kunnostautui Polio Plus -projektissa. Presidentti Erkki Tuovinen oli asettanut toimikunnan asian hoitamiseksi, johon hänen lisäksi kuuluivat Hannu Isotalo, sihteerinä Terho Eloranta sekä minä puheenjohtajana. Päinvastoin kuin Leijonat, rotarit eivät yleensä kerää julkisesti rahaa ja niinpä toimikunta ehdotti, että varat kaivettaisiin etupäässä omista kukkaroista, 300 mk kustakin sekä PHF-jäseniltä vähän enemmän. Presidenttivelmi Erkki hoiti ehdotuksen läpimenon kokouksessa tehokkaasti: "Toimikunta on esittänyt ehdotuksensa. Onko huomauttamista? Ei ole. Ehdotus on hyväksytty". Kun tavoitteen saavuttamisesta 150 prosenttisesti veli Kauko Myllymäki kävi kiittämässä ja kertoi, että projektin yhteydessä oli USA:ssa myyty yleisölle puolen dollarin eli parin silloisen markan rintamerkkiä ja sitten muistoksi kiinnitti sellaisen toimikuntamme puheenjohtajan eli minun rintapieleeni, klubista kuului yhteen ääneen syvä huokaus: "Se oli kallis merkki!"

Kun luokite-esitelmä alkaa, ne joilla on muita menoja ja jotka joutuisivat lähtemään kesken esitelmän pois, usein häiriön välttämiseksi lähtevät juuri ennen esitelmän alkua. Näin kävi myös veli poliisimestari Erkki Vahrosen aloittaessa. Erkin avauslause herätti valtaisan naurunremakan, jonka jo eteiseen ehtineet veljet vielä kuuluivat. Seuraavassa kokouksessa he sitten hiukan arastellen kyselivät, mitä se Erkki oikein sanoi. Niin, mitä Erkki sanoikaan? Tarkalleen näin: "Esitelmäni aiheena ovat uudet pidätys- ja vangitsemissäännökset. Ne jotka ovat asiaan jo käytännössä perehtyneet, saavat poistua!"

Service Above Self -palvelumieli itsekkyyden edelle

Historiikkini on ollut vahvasti presidenttikeskeinen. Se johtuu rotarytoiminnan luonteesta. Jokainen jäsenhän käy vuorollaan läpi kaikki tehtävät, ensin klubimestarina, sitten sihteereinä, edelleen varapresidenttinä ja lopuksi presidenttinä. Kun jokainen pesti kestää vuoden, kiertoon kuluu normaalisti kahdeksan vuotta. Kun välivuosia tulee usein ja silloinkin on tehtäviä eri toimikunnissa, presidentti on aikanaan sitä mitä hänen pitää ollakin: tiedoiltaan, kokemukseltaan ja hengeltään kypsä rotari. Toiminnan ei ole tarkoitus päätyä presidenttikauteen, vaan jatkua täystehoisena niin kauan kuin voimia riittää. Entiset presidentit ovat klubin selkäranka.

Sellainen on siis pääpiirteittäin ollut Puijon Rotaryklubin viisikymmenvuotistaival. Rotaryklubi kun on kysymyksessä, olisi vielä pohdittava, onko toimintamme ollut rotaryaatteen mukaista. Rotaryn tavoitteenahan on vaalia palvelemisen ihannetta kaiken arvossapidetyn yritteliäisyyden perustana. Tämä tapahtuu:

1. Edistämällä tuttavuussuhteiden syntymistä ja siten luomalla tilaisuuksia palvelemiseen.
2. Vaalimalla liike- ja ammattimoraalia ja arvostamalla kaikkea hyödyllistä työtä sekä opastamalla jokaista rotaria näkemään oma ammatinsa tilaisuutena palvella yhteiskuntaa.
3. Innostamaan jokaista rotaria toteuttamaan palvelemisen ihannetta yksityiselämässään, ammatissaan ja yhteiskunnan jäsenenä.
4. Edistämällä kansojen välistä yhteisymmärrystä, hyvää tahtoa ja rauhaa palvelemisen ihan teen yhdistämien työn ja toiminnan ihmisten keskeisen ystävyuden avulla.

Jos minä nyt saisin jäävinäkin ollen sanoa oma mielipiteeni, niin mielestäni oma Puijon klubimme on Rotaryn tavoitteiden toteuttamisessa onnistunut yleensä ainakin tyydyttävästi, monissa kohdin kiitettävästi ja joskus jopa erinomaisesti. Toivokaamme Puijon Rotaryklubille ja koko kansainväliselle rotary liikkeelle parasta onnea ja menestystä niiden pyrkiessä osaltaan johdattamaan ihmiskuntaa kohti valoisampaa huomispäivää ja parempaa maailmaa.

Tarinani alkoi Aimo Erholasta ja häneen se myös päättyy. Pyysin häneltä kuvan historiikkia varten. Sain kuvan ja samalla myös onnitteluterveiset:

"Rotary on antanut elämälleni runsaasti eväitä.

Hyvä veljeys muistuu mieleeni päällimmäisenä hyvänä. Kiitos siitä kuuluu jokaiselle veljelle.

Poikani Pekka jatkaa samaa latua täällä Hämeenlinnan Rotaryklubissa.

Puijon Rotaryveljille parhaat onnitteluni 50-vuotisjuhlan johdosta!"

Aimo Erhola

Esitetty Puijon Rotaryklubin 50-vuotisjuhlassa 12.9.2005

Jälkiviisautta

Havukka-ahon ajattelijan Konsta Pykkäsen mukaan jälkiviisaus on viisauden korkein ja makein muoto. Tulevia vuosia varten esitän nyt tässä eräitä ajatuksia. Lyhyesti ne voi tiivistää kahteen lauseeseen: aineistoa löytyi liian vähän ja historioitsija oli varannut työhön aikaa liian vähän.

Kun klubimme on toiminut nyt viisikymmentä vuotta ja kokouksia on vuosittain ollut noin viisikymmentä, on kokouksia ollut siten peräti 2 500! Jos kokouksista olisi ollut edes yhden sivun mittainen pöytäkirja, olisi käytettävissä ollut melkoinen tiiliskiviromaani ja vaikka kesäkokousten neljännes jätetään pois, sivuja olisi yli 2000. Mikäli teokseen olisi voitu liittää keskimäärin yksi kuva jokaisesta rotarista, niitä olisi yli 200! Jo aikaisemmin esittämiäni luokite-esitelmien tähtihetkien lisäksi lisään tässä vielä yhden: everstiveli Lassi Pekurin kertomus koneensa alasampumisesta jatkosodan loppuvaiheessa, yrityksestään vallata laskeutunut vihollishävittäjä, saada antautumaan kokonainen vihollisjoukkue patruunaton pistooli kädessään, ja lopuksi kokemukset sotavankeudesta. Jokapäiväiset eri ammattialojen uutiset asiantuntijoiden suusta antavat paljon paremman kuvan yhteiskunnan kehityksestä kuin minkä massamedia kykenee välittämään. Kannatan siksi veli past governor Erkki Tuovisen äskettäin kokouksessa esittämää toivomusta siitä, että klubissamme palattaisiin pöytäkirjaamaan kokoukset mikäli mahdollista esitelmäyhennelmällä varustettuna.

Valokuvaamisharrastukseni on tuottanut jopa Eduskunnan Apulaisoikeusasiamiehen huomautuksen liiallisesta innokkuudesta, mutta silti olen edelleenkin sitä mieltä, että kuva puhuu enemmän kuin tuhat sanaa. Kun jopa koululuokat valokuvataan vuosittain, paikallaan olisi, että yhteiskunnan vaikutusvaltaisinta ydintä edustavat rotaryklubit tai ainakin niiden hallitukset valokuvattaisiin samoin vuosittain. Kun rotarit luovuttavat niinkin intiimejä tietojaan kuin syntymäajat Rotarymatrikkeliin, ei varmaan olisi liikaa vaadittu, että he luovuttaisivat myös kuvansa klubimme arkistoon. Nyt historiikki voi esittää vain harvoja välähdyksiä klubimme taipaleelta puolen vuosisadan ajalta.

Riittävä perusmateriaali inspiroisi historioitsijankin varaamaan riittävästi aikaa työhönsä ja etsimisen sijasta hän voisi keskittyä valikoimiseen ja tärkeimpien kohtien painottamiseen.

Siirtyminen ATK-aikaan tulee helpottamaan myös historiikin kirjoittamista. Juuri 50-vuotistaipaleen täytyessä klubimme ATK-ekspertti Ahti Antikainen järjesti klubillemme kotisivun internetiin: <http://www.puijorotary.org> sekä sähköpostiyhteyden: info@pujorotary.org. Tiedot toiminnastamme ovat siis nyt käytettävissä globaalisesti. Jäsentiedostoon voidaan liittää myös kaipaa-man valokuvat. Loistava edistysaskel juhluvuoden kunniaksi!

Ohjelma:

Tervetuliaissanat ja –malja
Juhani Suomalainen, presidentti

* * *

Kummiklubin tervehdys
Veijo Tidenberg, presidentti Kuopion Rotaryklubi

* * *

Musiikkia Kasper
Korhonen

* * *

Historiikki Panu
Hakola, PHF

* * *

Yksinlaulua
Tapani Vuori

* * *

Rotaryvaihtomme
Väinö Korhonen, PHF

* * *

Muistamiset

* * *

Juhlailallinen

